

Весняна пісня

Ганна Черінь

Гляне сонце ясновесне —
Людям лід на серці скресне —
Зустрічай весну Свіжу, запашну —
Не з думками — хмарами,
А з очима карими
Та з ясними мріями,
Білими леліями.

Вже деревам звелено
Вбратися на-зелено,
А траві уздовж дороги
Слатися під ноги.

Розспівався гай —
Все живи, зростай!

Забувай нудьгу зимову,
Вийди, любий, на розмову,
Серце ж повне вкрай!

Ти мовчиш... Але мовчання —
Це також кохання!
Солов'ї іще несмілі,
Ще не чуються на силі,
Ну і що ж? Чекай!

Не кажи і ти нічого,
Я люблю тебе й такого.
Ще слова твої Щирі солов'ї
Переллють в солодкі співи,
Щоб були ми вдвох щасливі.

Сине небо виткане
Золотими нитками.
Відповідь на запити
Треба там натрапити!

04. 22. 1959